

"นายจะมาพิธี บัพติศมาของ ฉันไหม"

โดย รีเบกกา ฮ็อกก์และ
เอริก บี. เมอร์ต็อก
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

"อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความห่อหุ้มแน่นของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง"
(1 ทิโมธี 4:12)

อลิเวอร์อดใจรอให้สัปดาห์นั้นผ่านไปไม่ไหว สัปดาห์หน้าเป็นวันสำคัญที่เขา รอมาตั้งแต่อายุสี่ขวบ เขาจะรับบัพติศมา

อลิเวอร์ตื่นตื่นกับบัพติศมาของเขาจนอยาก ตะโกนจากหลังคาให้ทุกคนในอังกฤษได้ยิน เขาอดใจ รอบอกโดลันเพื่อนที่โรงเรียนไม่ไหว

"ฉันไม่อยากจะเชื่อ ในที่สุด ก็ใกล้ถึงวันบัพติศมา ของฉัน" อลิเวอร์บอก "จะต้องเป็นวันที่ดีมาก ๆ แน่เลย!"

"ฉันคิดว่าเด็กทารกเท่านั้นที่ต้องรับบัพติศมา" โดลันทำหน้าง

อลิเวอร์อยาก
ตะโกนจากหลังคา
ให้ทุกคนในอังกฤษ
ได้ยิน!

ภาพประกอบโดยคุณ ชนาภัก

"เด็กต้องอย่างน้อยแปดขวบจึงจะรับบัพติศมาใน ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย" อลิเวอร์บอก "นั่นคือศาสนจักรของฉัน"

"ดีจัง" โดลันพูด
จู่ๆ อลิเวอร์ก็นึกขึ้นได้ "นายจะมาพิธีบัพติศมาของ ฉันไหม"

"มาสิ" โดลันตอบ "แต่มันต้องขอพ่อแม่ก่อน"
"โอเค!"

อลิเวอร์ตื่นตื่นที่โดลันจะมาพิธีบัพติศมาของเขา ทำให้เขานึกออกอีกอย่าง "ผมไม่ต้องการบอกรื่องบัพติศมา กับเพื่อนแค่ คนเดียว ผมอยากชวนคนมาให้มากเท่าที่จะ มากได้!" อลิเวอร์รีบกลับบ้านและบอกแม่ว่าเขามีแผน

ในวันอาทิตย์อดอาหารก่อนพิธีบัพติศมา อลิเวอร์เริ่ม แผนของเขา เขาแบ่งปันประกาศ์พยานที่แทนพูด จาก นั้นก็พูดว่า "ผมจะรับบัพติศมาวันเสาร์หน้า ผมอยาก ให้ทุกคนมา! ทุกท่านจะกรุณาชวนคนรู้จักที่ไม่ได้เป็น สมาชิก หรือคนที่ไม่ได้มาโบสถ์ มาบัพติศมาของผม ได้ไหมครับ" เขารู้สึกเหมือนเป็นผู้สอนศาสนา เขารู้สึก อย่างนั้นจริงๆ!

ตลอดสัปดาห์ถัดไป อลิเวอร์ชวนเพื่อน สมาชิก ครอบครัว และครูมาพิธีบัพติศมาของเขา

"จะมีความหมายต่อผมมากถ้าคุณมาได้!" เขาบอก คนเหล่านั้น

เมื่อใกล้ถึงวันเสาร์ อลิเวอร์เริ่มสงสัยว่าจะมีคนมา จริงๆ ก็คน จะทำอะไรถ้าพวกเขาไม่มาหรือไม่ อยากมา

เขากล่าวคำสวดอ้อนวอนสั้นๆ ว่าอย่างน้อยก็ขอให้คนที่ เขาเชิญมาบ้าง จากนั้นเขาก็เลิกกังวลกับคนที่จะมา เขารู้ ว่าเขาได้ทำสิ่งดีโดยชวนคนเหล่านั้นแล้ว นอกจากนี้ เรื่อง สำคัญที่สุดเกี่ยวกับวันนั้นคือการรับบัพติศมา

เมื่อไปถึงโบสถ์ในวันบัพติศมา อลิเวอร์แทบไม่เชื่อ สายตาตนเอง เพื่อนของเขามาสันสนุนเขาเยอะมาก เขาเห็นคนกลุ่มหนึ่งที่ไม่วางใจด้วย เขาโบกมือเมื่อโดลัน เดินเข้ามากับพ่อแม่

เมื่อถึงเวลารับบัพติศมา อลิเวอร์ก้าวลงไปใต้น้ำอุ่น คุณพ่อจับมือเขาตามที่ฝึกกันมา จากนั้นก็กล่าวคำสวด อ้อนวอนสั้นๆ และจับอลิเวอร์ลงใต้น้ำ ก่อนจะรู้ตัว อลิเวอร์ก็ขึ้นขึ้นแล้ว—เปียกโชกและยิ้มกว้าง เขารู้ว่า เขากำลังทำตามแบบอย่างของพระเยซู

หลังจากอลิเวอร์เปลี่ยนเสื้อผ้าแล้ว คุณพ่อกับผู้ชาย อีกสองสามคนยืนยื่นเขาเป็นสมาชิกของศาสนจักร และให้พรพิเศษแก่เขา พรนั้นเชื่อเชิญให้เขารับพระ วิญญาณบริสุทธิ์ หลังจากนั้นอลิเวอร์ถามว่าเขาจะแบ่ง ปันประกาศ์พยานได้ไหม

"ขอบคุณมากครับที่มาสนับสนุนผมในวันพิเศษของ ผม นั่นมีความหมายต่อผมมาก" อลิเวอร์กล่าว "ผมตื่น ตันใจกับบัพติศมาของผม และผมเชื่อว่านี่คือศาสนจักร ของพระคริสต์บนแผ่นดินโลก"

หลังจากนั้นคนอื่นๆ ก็มาแสดงความยินดีกับอลิเวอร์ "ขอบคุณที่เชิญมานะ!" โดลันพูด "ฉันมีความรู้สึกดี ในใจ"

"ทุกคนใจดีมาก!" คุณแม่ของโดลันบอก "เรารู้สึกได้ รับการต้อนรับดีมาก"

คืนนั้นคุณพ่อนั่งบนเปลสายเตียงของอลิเวอร์ "วันนี้ดี จริงๆ!" คุณพ่อบอก

อลิเวอร์พยักหน้า "ผมดีใจที่ได้แบ่งปันกับเพื่อนๆ"

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมืองเคนต์ อังกฤษ และรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

